

S.E.

Ze dne 7. listopadu 1956

13.15 hod.

### Voláme KSČ.

Meditovat nad bolševickou říjnovou revolucí, znamená meditovat nad tragickým dneškem. Maďarská revoluce byla potlačena sovětskou totalitní kontrarevolucí. Sovětská kontrarevoluční intervence vykoná své krvavé dílo vlivem socialismu, komunismu a vlivem mezinárodní solidarity, a jménem dědictví říjnové revoluce. Jak mohlo k takovému zvrácení pojmů dojít. Poslechněte si k tomu komentář Roberta Loukoty.

Maďarská revoluce byla potlačena totalitní sovětskou kontrarevolucí. Přitom sovětská kontrarevoluční intervence vykonala své prolhané dílo ve jménu dědictví říjnové revoluce bolševiků. Maďarští revolucionáři byli označeni za kontrarevolucionáře. Sovětská reakce šla do svého krvavého díla pod prepyry revoluce. Bílé je rudé, rudé je bílé. Reakce si říká pokrok, revoluce je hanobena jako reakce. Jak mohlo k tomuto zvrácení pojmů dojít. Za toto zvrácení pojmů je vina revoluce bolševiků. Říjnová revoluce bolševiků je totiž historický paradox. Sovětské propagandě se říká vítězná říjnová revoluce. Vítězný říjen. Nuže, paradox je v tom, že říjnová revoluce sice zvítězila, avšak byla likvidována. Byla zlikvidována porevoluční bolševickou reakcí. Paradox je v tom, že byla říjnová revoluce zlikvidována těmi lidmi, kteří ji vedli. To co se nepodařilo tehdejší anglické a francouzské intervenci dokázali samotní bolševici. Jestliže se příliš ochotně otevíraly uši stranické propagandě, pak nám toto konstatování bude připadat, jako úplný nesmysl. S tím se počítá. Stranická propaganda si nechala tolik záležet na tom, aby vstúpila do myslí komunistů dogma o vítězné říjnové revoluci, že je třeba počítat s tím, že kritická pravda jím bude v první chvíli nepřístupná. Mluvme tedy o paradoxu říjnové revoluce. Co by to znamenalo, kdyby říjnová revoluce bývala zůstala vítězná. Řeknete jestliže zůstaly vítězné ideály, ze kterých vznikla, ...k revoluci došlo. Nuže, ideály říjnové revoluce, její ideová náplň, to byl socialismus tudíž demokracie. Neboť, jestli čtete Lanina a Trockého i bolševikům bylo jasné, že socialismus přepokládá demokracii a to v tehdejších poměrech byla demokracie rad. Ideal říjnové revoluce dále byla mezinárodnost. Bolševici si představovali, že zahajují světovou revoluci. Bolševici si představovali, že západní Evropa bude pokračovat a až teprve proletariát západu provede svou revoluci, pomůže dělnictvu Sovětského svazu překonat ruské barbarství. Lenin sám v určitých okamžicích viděl perspektivu černě. Jestliže západoevropská revoluce nepřijde, říká Lenin, pak nás ruské barbarství pohltí a pak jsme ztraceni. Ideal říjnové revoluce tudíž byl, demokracie občanských rad a sejetí se světovým hnutím dělnictva.

Ideal říjnové revoluce nebyl ani totalitní stát, ani socialismus v jedné zemi. Ideály a záměry říjnové revoluce byly něco jiného než-li brutální bezohlednost historie, která se neptala, jaké má kdo ideály a talčí lidi do rolí, které si nevybrali. Tlačí lidi do rolí, o kterých se ví, jak začínají, avšak neví se jak končí. Současná historie je plná konkrétních případů. Nuže, bolševici, jako vůdci a herci říjnové revoluce věděli, jak revoluce začala a věděli proč ji vedli. Netušili však jak skončí a jako roli ji bezohlednost dějin přidělí. Kdyby vítězství revoluce znamenalo převzetí moci stranou, která se sama považuje za revoluční, pak ovšem říjnová revoluce by musela být prohlášena za definitivně vítěznou. Postřehli jste však možná, že takový primitivní výklad nepřijímáme. Revoluce je vítězná, jestliže jsou vítězné ideály, pro které byla vedena. Přitom je úplně vedlejší, zda-li má politický úspěch určitý organizační útvar a nebo určitá skupinka lidí. Ideály revoluce, demokracie rad a sepsání se socialistickou revolucí západu však byly poraženy. Tudiž revoluce byla poražena. Revoluce byla poražena, přestože organizační útvar, který dal revoluci její konkrétní podobu strana bolševiků zůstala u moci. Revoluce byla poražena, protože nevzniklo nic zásadně nového. ...společenské struktury se pod vedením nominální revoluční strany opět vytvořily na stejných místech, jako byly předtím. Staré společenské vztahy, nadřazenosti a podřazenosti, vykořisťujících a vykořisťovaných tyto vztahy dekonstruovali a jenom to jediné podružné faktum, že se tyto kapitalistické společenské vztahy rekonstruovaly bez instituce soukromého vlastnictví, jenom to jediné zůstalo nějakou památkou po nějaké revoluci. Revoluce si kladla za vznešený cíl přeměnit společenské vztahy. Nadřazenost a podřazenost nahradit solidární spoluprací. Vykořisťování nahradit společným hospodařením, společnými výrobními prostředky. Degradaci proletariátu vykonat emancipací proletariátu. Stačí podívat se na celou porevoluční skutečnost, abychom mohli konstatovat, že tyto cíle splněny nebyly. Logický závěr nutně musí být, že revoluce nezvítězila, nýbrž byla poražena. Porážka revoluce ...označuje slovek reakce. Reakční likvidace revolučních pokusů a náběhů ve všech předchozích revolucí připadla jiným lidem než-li k těm, kteří revoluci vedli. V říjnové revoluci to po prvé tak v dějinách nebylo. Říjnovou revoluci nezlikvidovali Kolčakové a Denikinové, ani carská šlechta ani ruská buržoasie, ani západní intervence. Říjnovou revoluci zlikvidovali fakticky sami bolševici. Případy, jako je maďarský se v sovětech opakují od roku 1921. Od kronštaďského povstání demokratických sovětů. A v tom je tragika říjnové revoluce. V tom je její historický paradox. Neboť bolševici likvidovali demokratické revoluční instituce, soustavně a důsledně ve jménu revoluce. Tím byla otevřena cesta k tomu, aby totalitní reakce každé nové revoluční hnutí ubíjela zase ve jménu revoluce. Maďarští revolucionáři vykonali historickou úlohu tím, že tento gigantický podvod sovětské totalitní kontrarevoluce rozpustili svou vlastní prolitou krví.